

Καθαρά Δευτέρα 1875

Ρόλοι

Αφηγητής

Γιώργης, Πρωτομάστορας

Λέκω, γυναίκα πρωτομάστορα

Πελεκάνος (κουδαρούλ)

Κτίστης (κουδαρούλ)

Νταμαρτζής (κουδαρούλ)

Μαραγκός (κουδαρούλ)

Βλάχος (κουδαρούλ)

Κοντός (κουδαρούλ)

Άρχοντας

Σκηνή πρώτη

Αφηγητής: Το σινάφι ξεκινά για το Πήλιο. Από πέρυσι είχαν ξεκινήσει να μαζεύουν πέτρες και ξύλα για το γεφύρι της Πατωσιάς στη Μακρινίτσα και φέτος πάνε να το χτίσουν.

Αυτή τη χρονιά όλα είναι διαφορετικά. Ο πρωτομάστορας με το που μπήκε ο χειμώνας παντρεύτηκε την καλή του, τη Λέκω. Τόσο καιρό περίμενε αυτή τη μέρα. Κι έτσι αποφάσισε να πάει για δουλειά και να πάρει μαζί και τη γυναίκα του. Δε θέλει να την αποχωριστεί ούτε για μια στιγμή. Κι ας λένε....

Πελεκάνος: Είναι γουρσουζιά να πάρεις γυναίκα στο σινάφι. Δε θα πάει καλά η δουλειά.

Κτίστης: Μα αφεντικό (μπαρέ)! Δε θα στεριώσει το γεφύρι!

Πρωτομάστορας: Πέρυσι τα ετοιμάσαμε όλα όπως πρέπει. Τίποτα δε θα γίνει. Η Λέκω θα έρθει μαζί μας. Τέρμα και τελείωσε! Δεν ακούω τίποτα.

Λέκω: Γιώργη μου..

Πρωτομάστορας: Φεύγουμε όπως είχαμε προγραμματίσει! Χαιρέτησε τη μάνα σου και ανέβα στο μουλάρι.

Αφηγητής: Το σινάφι ξεκινά για το μακρό ταξίδι. Θέλουν να φτάσουν γρήγορα στη Μακρινίτσα για να τελειώσουν το γεφύρι και να φύγει από πάνω τους το κακό μάτι. Όλοι αγωνιούν με τη γυναίκα ανάμεσά τους.

Βλάχος: Καλά ήταν ανόπαντρο (αμούχηρτο) το αφεντικό (ο μπαρός)!

Κοντός: Μας ευλόγησε ο παπάς (κούρκουλας)!

Βλάχος: Ναι! Αλλά τη μαύρη γάτα (κλαγκαρού) την είδες;

Κοντός: Μην είσαι ανόητος (φλουέρα)!

Πρωτομάστορας: Έχουμε χιόνι (γρίβα) μπροστά! Αφήστε τις κουβέντες και προχωρήστε!

Σκηνή δεύτερη

Αφηγητής: Το σινάφι φτάνει μετά από κρύο και βροχές στη Μακρινίτσα. Η γυναίκα του πρωτομάστορα είχε αρχίσει να δείχνει τα πρώτα σημάδια εγκυμοσύνης.

Νταμαρτζής: Είναι έγκυος (ντουντούκα), σου λέω! Να δες την κοιλιά της!

Μαραγκός: Μεγάλο κακό θα μας βρει! Αλίμονό μας!

Αφηγητής: Το σινάφι κατασκηνώνει στο ίδιο μέρος που έμενε και την προηγούμενη χρονιά. Ο χωριανοί τους περίμεναν πως και πως. Η γέφυρα αυτή θα τους έλυνε τα χέρια. Τα κοπάδια θα ανέβαιναν εύκολα στο βουνό από κει και νέα βοσκοτόπια πλούσια δίπλα στην αυλή τους, ενώ οι ίδιοι θα κατέβαιναν προς το Βόλο πολύ πιο γρήγορα.

Το σινάφι έπιασε αμέσως δουλειά. Τελείωσαν τα καλουπώματα, διάλεξαν και τις τελευταίες πέτρες για το τόξο, ενώ ο κοντός (δήμος) σκάλιζε την πλάκα. Άλλος κουβαλούσε ασβέστη (ασπρούδου), άλλος έφτιαχνε λάσπη (μπαλτσίκου) και το γεφύρι τέλειωσε νωρίς νωρίς, μόλις είχε βγει ο Απρίλης. Στην πλάκα πάνω από το κλειδί είχαν χαραχτεί οι ημερομηνίες 1 Μαρτίου και 4 Μαΐου δεξιά και αριστερά από τον σταυρό.

Πρωτομάστορας: Ελάτε! Ανεβαίνω στο γεφύρι να κρεμάσω το καμπανάκι. Μπράβο σου κοντέ! Ωραία το σκάλισες! Εσείς ξεκαλουπώστε τις τελευταίες σκαλωσιές! Μαζέψτε μαντζακούπια, ματρακάδες, χτένια και ζύγια. Έλα Λέκω κι εσύ εδώ πίσω από τις αρκάδες!

Αφηγητής: Από κάτω το σινάφι έστεκε βουβό! Γρήγορα γρήγορα αποσύρθηκαν οι τελευταίες σκαλωσιές και ακούστηκε ένας στεναγμός ανακούφισης. Το γεφύρι έστεκε ακόμη στη θέση του! Ο Γιώργης κρατώντας τη Λέκω από το χέρι στεκόταν στη μέση του γεφυριού χαμογελώντας πιο ευτυχισμένος από ποτέ. Πάνω στο γεφύρι και ο Άρχοντας του χωριού που πλήρωνε για το γεφύρι.

Πρωτομάστορας: Δεν το πίστευε κανείς σας κι όμως έγινε και μάλιστα τόσο γρήγορα! Όλα με τη βοήθεια του Θεού πήγαν καλά!

Αφηγητής: Την ώρα όμως που τα έλεγε αυτά ο ουρανός σκοτεινίασε και το καμπανάκι άρχισε να χτυπά αργά στην αρχή και πιο γρήγορα στη συνέχεια. Άρχισε να βρέχει. Μπουμπουνητά και αστραπές παντού γύρω και η βροχή δυνάμωνε. Ο Γιώργης, η Λέκω και ο Άρχοντας κατεβαίνουν τρέχοντας το γεφύρι για να προφυλαχτούν από τη

βροχή. Κι ενώ τρέχουν πίσω τους ακούγεται ένας τριγμός, μία βοή σαν η γη να σκίζεται στα δύο!

Η σκόνη που σήκωσαν οι πλίνθοι και οι ξεραμένες λάσπες και τα αμμοκονιάματα που γκρεμίζονταν με απίστευτο πάταγο στο έδαφος, θόλωσε τον ουρανό. Όταν η σκόνη άρχισε να διαλύεται, πρόβαλε το τρομακτικό τοπίο της καταστροφής.

Ο πρωτομάστορας ένωσε το τρυφερό χέρι της Λέκως στην πλάτη του και προσπάθησε να τη διακρίνει μέσα στην πηχτή ομίχλη της άμμου.

Ο Άρχοντας έστεκε σαν γκρίζο άγαλμα, καθώς η σκόνη και η βροχή είχαν ανακατευθεί πάνω στα ρούχα του.

Ο τρούλος της εκκλησίας πίσω ακριβώς από το γεφύρι είχε χαθεί. Ο πολυέλαιος σκόρπισε ανάμεσα στις πέτρες και το ξυλόγλυπτο τέμπλο της.

Χωρικοί: Μεγάλο κακό μας βρήκε. Τι θα γενούμε!

Άρχοντας: Γιώργη, πάλι καλά που τελειώσατε το γεφύρι τόσο νωρίς και είναι τόσο γερό! Τώρα δείτε τι θα κάνετε με την εκκλησία. Να την κλείσουμε πριν φύγετε φέτος. Για τους παράδες μην ανησυχείτε. Θα πληρωθείτε!

Πρωτομάστορας: Ακούστε με όλοι! Αύριο ξαναρχίζουμε!

Κουδαρούλια: Αφεντικό (μπαρέ) η γυναίκα σου είναι ευλογία! Μέχρις να ξαναφτιάξουμε την εκκλησία (κιουρού), να πάμε στο εικονοστάσι (διακουνιάρι) κάτω στο δρόμο να ανάψουμε κερί!

Αφηγητής: *Κι έτσι κανείς δεν ξαναμίλησε για τη γυναίκα του πρωτομάστορα και όλοι είχαν λένε για την τυχερή Λέκω!*

Επιμέλεια- προσαρμογή κειμένου: Αναγνωστοπούλου Καλλιόπη